

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

... me pone triste
tristeza vengo a buscar
para ver si con tristeza
tristeza puedo olvidar.

- Cando iban ao mar-e había cantares tamén dos mariñeiros.
- E como eran?
- Deixa aghora a ver se me acordo de algún.

Vente ventiño do mar
vente ventiño mareiro
vente ventiño do mar
e traim'o meu mariñeiro.

Unha noite no muiño
noite do Nadal
unha semaniña enteira
esa si que é muiñada.

(Tararea: Muiñeira nova sen letra)

(Tararea: Baile)

- Esto era o que cantabamos.
- E como se chamaba este baile?
- Este baile? Era un baile da pandereta.
- Si? E non tiña un nome?
- Non tiña nombre. Daquela non había nombres...

Échame la parrandera
échamela por tu vida
al son de la parrandera
me voy quedando durmida.